

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Forretningsordenen
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. juli 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean e. Hørdum-Axelsen
Sagsnr.: 2014-0040-0054
Dok.: 1192362

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 til forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af politiets og andre myndigheders behandling af politianmeldelser indgivet af Divine Business Solutions ApS og Lisborg Holding ApS og forhold relateret hertil hos bl.a. SKAT (B 116) som Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har stillet til justitsministeren den 3. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Karen Hækkerup

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Vil justitsministeren oplyse, hvordan Justitsministeriet har været taget sin tilsynspligt med politiet og anklagemyndigheden i den sag, som beslutningsforslag nr. B 116 vedrører, i perioden fra den 1. oktober 2011 til nu?”

Svar:

1. Justitsministeriet forstår spørgsmålet sådan, at der sigtes til bestemmelsen i retsplejelovens § 98, hvoraf det bl.a. fremgår, at justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse.

Efter bestemmelsens stk. 3, kan justitsministeren give de offentlige anklagere pålæg vedrørende behandlingen af konkrete sager, herunder om at begynde eller fortsætte, unklade eller standse forfølgning.

Bestemmelsen er senest ændret ved lov nr. 368 af 24. maj 2005, hvorved der blev indført særlige underretnings- og formkrav i de tilfælde, hvor justitsministeren i medfør af § 98, stk. 3, måtte give anklagemyndigheden pålæg i konkrete straffesager.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger (lovforslag nr. L 13 af 23. februar 2005, pkt. 1.1 og 2.1), har skiftende justitsministre efter fast praksis været yderst tilbageholdende med at anvende beføjelsen til at give anklagemyndigheden pålæg om behandlingen af konkrete sager, og beføjelsen har således yderst sjældent været anvendt. Fra nyere tid kendes alene til et tilfælde fra 1995, hvor bestemmelsen har været bragt i anvendelse.

Det drejede sig om spørgsmålet om tiltalerejsning mod tre polititjenestemænd i relation til urolighederne på Nørrebro den 18. maj 1993. I sagen afviste Justitsministeriet at behandle en klage over Rigsadvokatens afgørelse under henvisning til, at Rigsadvokaten havde truffet afgørelse som 2., og dermed sidste instans. Ministeriet afviste endvidere at tage sagen op til realitetsbehandling i medfør af retsplejelovens § 98, stk. 3.

Folketingets Ombudsmand fandt imidlertid, at Rigsadvokaturen som myndighed måtte anses for inhabil, og på den baggrund fandt Justitsministeriet, at der forelå sådanne helt særlige eller ekstraordinære omstændigheder, som kunne begrunde justitsministerens anvendelse af beføjelsen i § 98, stk. 3.

2. Justitsministeriet har som bekendt i det i spørgsmålet angivne tidsrum besvaret et stort antal spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg vedrørende sagen om Divine Business Solutions ApS, som beslutningsforslag nr. B 116 omhandler.

Som det bl.a. fremgår af Justitsministeriets besvarelser af 11. juli 2012 og 1. november 2012 af spørgsmål nr. 323 og 676 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, er der tale om en konkret straffesag, der har været behandlet i politi- og anklagemyndighed. Den nuværende Statsadvokatur for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) har i den forbindelse bl.a. truffet afgørelse om at opgive påtale mod den tidligere medejer af Divine Business Solutions ApS samt i øvrigt at indstille efterforskningen i sagen. Rigsadvokaten har – i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 10, som fastsætter et to-instansprincip for behandling af klager over anklagemyndighedens afgørelser i straffesager – i flere tilfælde behandlet klager over de afgørelser, som SØIK har truffet i sagen.

Den konkrete straffesag har dog – som følge af klagereglerne i retsplejelovens kapitel 10 – på intet tidspunkt været under behandling i Justitsministeriet.

Justitsministeriet har ikke fundet, at der i den pågældende sag var anledning til helt undtagelsesvist at bringe beføjelsen i retsplejelovens § 98, stk. 3, i anvendelse. Der kan i den forbindelse særligt henvises til den daværende justitsministers besvarelse af 9. november 2011 af spørgsmål nr. S 494 fra medlem af Folketinget Tom Behnke (K) samt Justitsministeriets besvarelse af 30. maj 2011 af spørgsmål nr. 918 (Alm. del), hvorved det talepapir, der dannede grundlag for den daværende justitsministers besvarelse den 19. maj 2011 af samrådsspørgsmål AR-AV er oversendt til Folketingets Retsudvalg.